

Gazetka Przedszkolaka

PLUM

Numer 2

Rok szkolny 2021/2022

red. Justyna Wiszniewska

Bezpieczeństwo dzieci nad wodą- podstawowe zasady

- 1).Nie spuszczaaj dziecka „z oka” .Dzieci nie zawsze wołają o pomoc.
- 2).Nie pozwalaj wchodzić do wody bezpośrednio po posiłku.
- 3).Jeśli dziecko ma „gęsią skórę” poproś, aby wyszło z wody i się ogrzało.
- 4).Dziecko musi dużo pić – najlepiej wody.
- 6).Używaj kremów z filtrem po każdym wyjściu z wody.
- 7).Nie pozwól, aby wbiegało do wody rozgrzane słońcem.
- 8).Wybieraj kąpieliska bezpieczne – strzeżone.
- 9).Korzystając ze sprzętu wodnego pamiętaj o kamizelkach asekuracyjnych.
- 10).Nie wchodzić do wody podczas burzy oraz w pobliżu mostu, portu czy przystani.

Ewa Gracka

Co potrafi grupa IV

„BURSZTYNEK”

Kiedy już trzeba będzie powiedzieć cześć
Kiedy już lato pięknie i spadnie deszcz
Co ci dam przyjacielu mych słonecznych dni
Żeby czas nie zamazał tych wspólnych chwil?
Ref: Bursztynek, bursztynek znalazłam go na plaży
Słoneczna kropelka , kropelka złotych marzeń.
Bursztynek, bursztynek położę ci na dłoni
Gdy spojrzysz przez niego, mój uśmiech cię dogoni.
Kiedy znów się spotkamy za wieków sześć
Kiedy znów powiesz do mnie po prostu cześć
Może nawet nie poznam przez chwilę cię
Ale ty wtedy prędko wyciągniesz ten.
Ref: Bursztynek....

„ JESTEM DZIECKIEM”

Jestem dzieckiem i lubię się bawić, bardzo chętnie poznaję świat .Mam przyjaciół i ważne sprawy, chociaż jeszcze niewiele mam lat. Tak jak każdy chcę być szczęśliwy ,mieć malutkie i wielkie marzenia. I codziennie z radością oglądać, jak nasz świat bardzo szybko się zmienia. Chcę mieć prawo do nauki, spokoju, bezpieczeństwa w szkole i w domu. Chcę też wierzyć, że nigdy nic złego nie stanie się nikomu.

Otocz pętlą przedmioty, które zabierzesz ze sobą na wakacje nad morzem.

Co potrafi grupa II

Piosenka „Kolorowe kredki”

Kolorowe kredki w pudełeczku noszę
Kolorowe kredki bardzo lubią mnie
Kolorowe kredki, kiedy je poproszę
Namalują wszystko to, co chcę!

Namalują domek

I na płocie kota

I wesołe słońko

Na pochmurne dni!

A gdy w kosmos lecieć

Przyjdzie mi ochota

Prawdziwą raketę

Namalują mi!

Kolorowe kredki w pudełeczku noszę
Kolorowe kredki bardzo lubią mnie
Kolorowe kredki, kiedy je poproszę
Namalują wszystko to, co chcę!

Kiedy jestem smutny

Zawsze mnie pocieszą

Siadamy przy stole

I one, i ja!

Malują cudownie

Małpkę taką śmieszna

Słonia na huśtawce

I w rakiemie lwa!

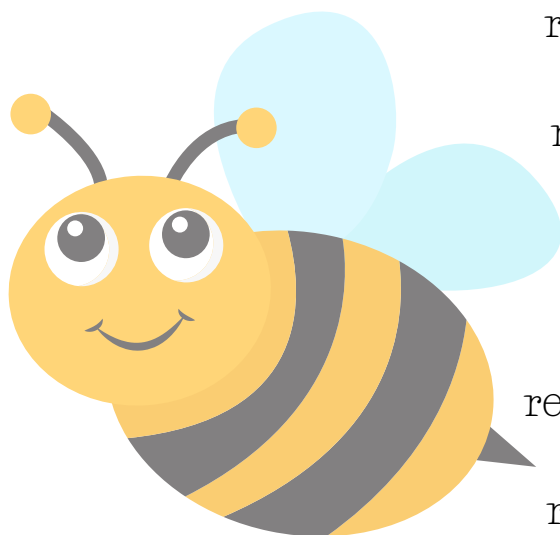
Zabawa „Pszczółka”

1. Pszczółka śpi w ogrodzie
raz, dwa, trzy
ubrudzona w miodzie
raz, dwa, trzy

ref. My dokoła niej chodzimy
i się wcale nie boimy
raz, dwa, trzy i raz, dwa, trzy

2. Pszczółka się zbudziła
raz, dwa, trzy
nóżką poruszyła
raz, dwa, trzy

ref. Kogo dotknie mała pszczoła
musi tańczyć z nią dokoła
raz, dwa, trzy i raz, dwa, trzy.

Co potrafi grupa I

Kiedy wiosna przyjdzie do nas - piosenka

I. Kiedy wiosna przyjdzie do nas
roześmiana i zielona.

Razem z wiosną wszystkie dzieci
zaśpiewają tak:

Ref:

Zielona trawa, zielony mech,
zielona żaba rech, rech, rech.

Zielona trawa, zielony mech,
zielona żaba rech, rech, rech.

II. Rośnie trawa, rosną liście,
rosną szybko dzieci wszystkie.

Przyleciały już bociany
i kłękają tak:

Ref:

Zielona trawa, zielony mech,
zielona żaba rech, rech, rech.

Zielona trawa, zielony mech,
zielona żaba rech, rech, rech.

III. W lesie kwitnie już zawilec,
obudziły się motyle.

A wieczorem nad łąkami
słychać żabi śpiew.

Ref:

Zielona trawa, zielony mech,
zielona żaba rech, rech, rech.

Zielona trawa, zielony mech,
zielona żaba rech, rech, rech.

Idzie zuch - piosenka

Przygotował zuch dwie nogi,
Do dalekiej ciężkiej drogi.

Noga lewa, noga prawa,
To dla zucha jest zabawa.

Ref: Idzie zuch, wicher dmucha,
I do tyłu ciągnie zucha,

Ale zuch się nie przejmuje,
I do przodu maszeruje.

Przygotował zuch dwie ręce,

Tylko dwie, bo nie ma więcej.

Ręka lewa, ręka prawa,
To dla zucha jest zabawa.

Ref: Idzie zuch, wicher dmucha,
I do tyłu ciągnie zucha,

Ale zuch się nie przejmuje,
I do przodu maszeruje.

Przygotował zuch dwa oka,
Takie wielkie jak u smoka.

Oko lewe, oko prawe,
Oba świata są ciekawe.

Ref: Idzie zuch, wicher dmucha,
I do tyłu ciągnie zucha,

Ale zuch się nie przejmuje,
I do przodu maszeruje.

Co potrafi grupa V

Daktyle

Gdzie się podziały moje daktyle?
Wyszedłem z domu tylko na chwilę!
Wyszedłem z domu wracam po chwili,
patrzę - o rety! Nie ma daktyli!

Gdzie się podziały moje daktyle?
Może je zjadły straszne goryle?
Z okropnym rykiem do domu wpadły,
moje daktyle beczelnie zjadły!

A te goryle, gdzie się podziały?
Czy je przepędził króliczek mały?
Przyleciał w żółtym aeroplanie,
sprawił gorylom potężne lanie!

A ten króliczek? Gdzie on się schował?
Może go w lesie spotkała krowa
i ślub z nim wzięła, a w zeszły piątek
sześć urodziła królokrowiątek?
A gdzie ta krowa? Kto mi odpowie?
Czy jest w Krakowie? Czy w
Ozorkowie?

Ponoć niedawno widziały wilki,
jak kupowała do włosów szpilki.

Wilki? Przepraszam to były
słonie! Jeden nie duży, w
złotej koronie, drugi kudłaty i
piegowaty, wciąż tylko wisiał
na telefonie!
Do kogo dzwonił? Może do
kawki? Ale jej w głowie tylko
szczypawki! Nie dość, że
głucha i że kłamczucha,
jeszcze ma w szkole cztery
poprawki!

Z czego? A nie wiem!
Spytam łasicy, tej co w
dzińskiej chodzi spodnicy
gumę żuje, i której
wujekzawsze daktyle dla
mnie kupuje!

Więc gdzie są w końcu moje
daktyle? Czy je straszliwe
zjadły goryle? Małe
króliczki? Czarne perliczki?
Wilki, motylki czy
krokodyle?

A wy? Przyznajcie się moi
mili - czyście tamtędy nie
przechodzili? Czy to nie
wasze mądre kawały,
że te daktyle wyparowały?
Nie? Więc niech każdy z
was mi odpowie, czemu mu
rośnie palma na głowie?

Co potrafi grupa V

Korzyści płynące z przebywania na powietrzu u dzieci w wieku przedszkolnym

Powietrze jest jednym z naturalnych czynników, który dla rozwoju dziecka ma bardzo duże znaczenie. Dzieci które nie korzystają z przebywania na świeżym powietrzu nie mogą się prawidłowo rozwijać. Zadaniem nauczycieli w edukacji przedszkolnej jest

przyzwyczajanie dzieci do przebywania na powietrzu bez względu na porę roku.

Jedynie deszcz, silny wiatr i mróz poniżej -10 st. uniemożliwia im spacer i zabawy na powietrzu.

Zaleca się, aby co najmniej 1/5 czasu w przedszkolu dzieci spędzały na zewnątrz, wynika wprost z podstawy programowej. Realizujący je nauczyciele muszą jednak każdorazowo dokonywać oceny warunków atmosferycznych oraz stanu zdrowia dzieci i na tej podstawie decydować, czy danego dnia możliwe jest opuszczenie budynku.

W pracy z dziećmi należy budzić przekonanie, że świeże powietrze służy zdrowiu, chroni przed zaraźliwymi chorobami. Inną formą przyzwyczajania dzieci do korzystania ze świeżego powietrza będą spacer, wycieczki, sport. Radosne przeżycia, jakim są spacer i wycieczki pobudzają dzieci do wypowiedzania się na ich temat, a więc stanowią dobrą okazję do prowadzenia rozmów indywidualnych.

Plac zabaw powinien być dostosowany do różnych grup wiekowych. Zestaw przyrządów musi umożliwiać więc: wspinanie się, przechodzenie, przewijanie się, przedostawanie się po lub ponad przeszkodami, przekraczanie z jednego sprzętu na drugi, wchodzenie i zsuwanie się po płaszczyznach pochyłych, ćwiczenie równowagi na podwyższonych i wąskich powierzchniach, stosowanie odporów, półzwisów, a nawet zwisów. Potęgą spacerów, wycieczek, zabaw sportowych polega na tym, że dzieci będą przebywały przez dłuższy czas na powietrzu w dobrych warunkach klimatycznych, co przyczyni się do odprężenia psychicznego i fizycznego. W czasie ich trwania łączy dzieci wspólne radosne przeżycie, co sprawia, że wytwarza się przyjemna atmosfera ułatwiająca kontakty, wyzwala serdeczność i koleżeńskość, dzieci chętnie sobie pomagają.

Wypracowanie u dzieci nawyków związanych z korzystaniem ze świeżego powietrza i

słońca odbywać się powinno poprzez dostarczenie im wiadomości o znaczeniu świeżego powietrza dla zdrowia. Nie sposób pominąć szeregu przyjemnych doznań, przeżyć, gdy dziecko zaspokaja potrzebę ruchu, wyżywa się.

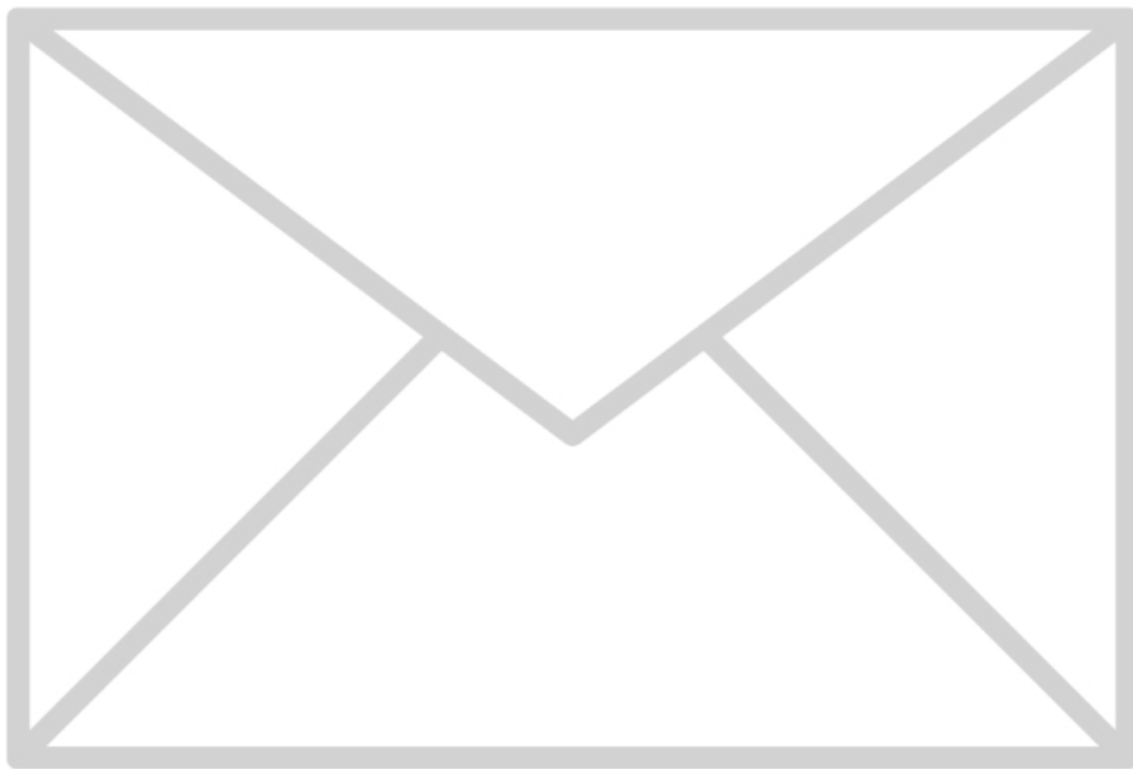
Opracowała: Karolina Stachurska

literatura:

- Jaworski Ryszard „Poradnik wychowania zdrowotnego dzieci w wieku 3-6 - lat” Płock 1995
- ZWiR „Iwanowski”
- Podstawa programowa wychowania przedszkolnego
- Włażnik Kazimiera „Przewodnik metodyczny dla nauczycieli - Wychowanie fizyczne w przedszkolu” Warszawa 1999 r. IKS

POPRAW PO ŚLADZIE.

ZAADRESUJ KOPERTĘ DO SWOJEGO PRZYJACIELA - NIE ZAPOMNIJ
NAPISAĆ LUB NARYSOWAĆ POZDROWIEŃ.

A rectangular area containing a dashed-line box for a stamp in the top right corner. Below the stamp box are two horizontal lines for an address, followed by a row of four small squares for a postal code, and a final horizontal line for a city or additional address information.

Bezpieczne wakacje

Dziecko jest największym skarbem dla rodziców, dlatego stara się je chronić przedniebezpieczeństwem. To właśnie rodzice są pierwszymi nauczycielami, najlepiej znają swoje dziecko, rozumieją potrzeby, wyjaśniają problemy, odpowiadają na pytania, a przede wszystkim pokazują w jaki sposób należy się zachowywać. Przykład rodziców to najlepsza i najskuteczniejsza metoda uczenia się i właściwego zachowania. Wzory zachowań dziecko przejmuje od dorosłych przez naśladownictwo. Nadchodzi upragniony czas wakacji – czas wypoczynku. Dzieci coraz chętniej przebywają poza domem. Uwielbiają zabawy na świeżym powietrzu: jazda na rowerze, hulajnodze, rolkach, gra w piłkę. I o to chodzi, żeby nasze pociechy oderwać od komputera, telefonu. Jest to najlepszy czas dla nich. Niestety nie wszystkie miejsca, gdzie dzieci mogą korzystać zuroków zabaw są bezpieczne. Zanim dzieci będą korzystać z tych przyjemności i uciech rodzice muszą koniecznie porozmawiać z dzieckiem na temat bezpiecznej zabawy. Pamiętajmy, żeby mówić krótko o istotnych rzeczach, na których nam zależy. Wtedy jest szansa, że nasza pociecha zapamięta nasze dobre rady. Cieszymy się rozsądnie wolnym czasem, piękną pogodą i wszystkim, co oferuje lato! Pamiętajmy jednak, że to właśnie latem najczęściej dochodzi do wypadków i urazów. Aby temu zapobiec powinniśmy wziąć do serca poniższe przestrogi:

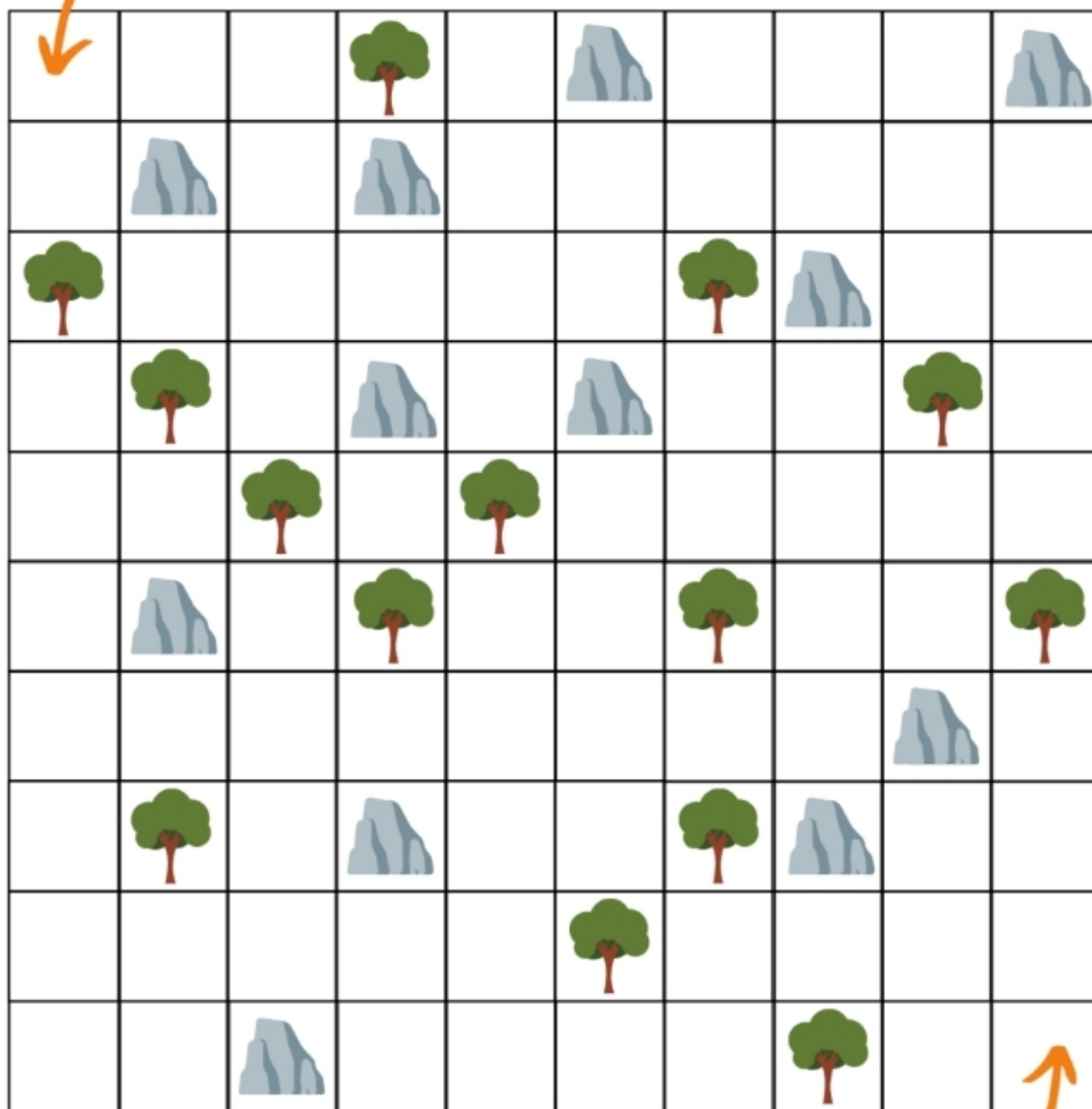
- chroń głowę przed słońcem
- używaj kremów ochronnych z filtrem
- pływaj w miejscach dozwolonych tylko pod opieką osoby dorosłej
- gdy jedziesz autem zapinaj pasy bezpieczeństwa
- w upalny dzień pij dużo wody
- w górach zawsze spaceruj po wyznaczonych trasach
- nie śmieć
- nie rozpalaj ogniska w lesie
- nigdy nie rozmawiaj z nieznajomym
- podczas wycieczek rowerowych załóż kask na głowę.

„Niech Wasze wakacje będą udane, bogate w przygody i niezapomniane
Niech się spełnią wakacyjne marzenia. To są od lata gorące życzenia”

mgr Dorota Szejnoga

Wycieczka

za pomocą strzałek oznacz trasę, jaką musi pokonać autobus, żeby dotrzeć do lasu.

Budowanie poczucia własnej wartości u dziecka

Każdy rodzic chciałby wychować dziecko o wysokim poczuciu własnej wartości.

Marzymy, aby nasze pociechy były pewne siebie, otwarte, świadome swoich mocnych stron, żeby wierzyły w siebie. Badania pokazują, że taki pozytywny stosunek do samego siebie (a także do innych ludzi) jest wspólną cechą ludzi, którzy są szczęśliwi, odnoszą sukcesy i są zadowoleni ze swojego życia. Jak tego

dokonać? Poczucie własnej wartości to najprościej mówiąc to, co o sobie myślimy i jak oceniamy samych siebie. Jest bardzo ważne dla codziennego samopoczucia, a także umiejętności podejmowania inicjatywy w życiu oraz budowania zdrowych relacji międzyludzkich. Synonimem poczucia własnej wartości jest samoocena. Samoocena jest postawą, ogólnym sposobem, w jaki postrzegamy samych siebie. Ważny w tym spojrzeniu jest element wartościowania: od samooceny zależy, czy uważamy się za ludzi ważnych, godnych szacunku i akceptacji, zdolnych do podejmowania samodzielnych decyzji. Gdyby spróbować poczucie własnej wartości opisać słowami, brzmiałyby one mniej więcej tak: „Dobrze, że jestem na świecie. Mam tu swoje miejsce i jestem potrzebny. Mam własną drogę do przeżycia, własną lekcję do nauczenia i własne zadanie do wykonania. Nie jestem ani lepszy, ani gorszy od innych i nie ma nikogo na świecie takiego samego jak ja. Jestem niepowtarzalny.

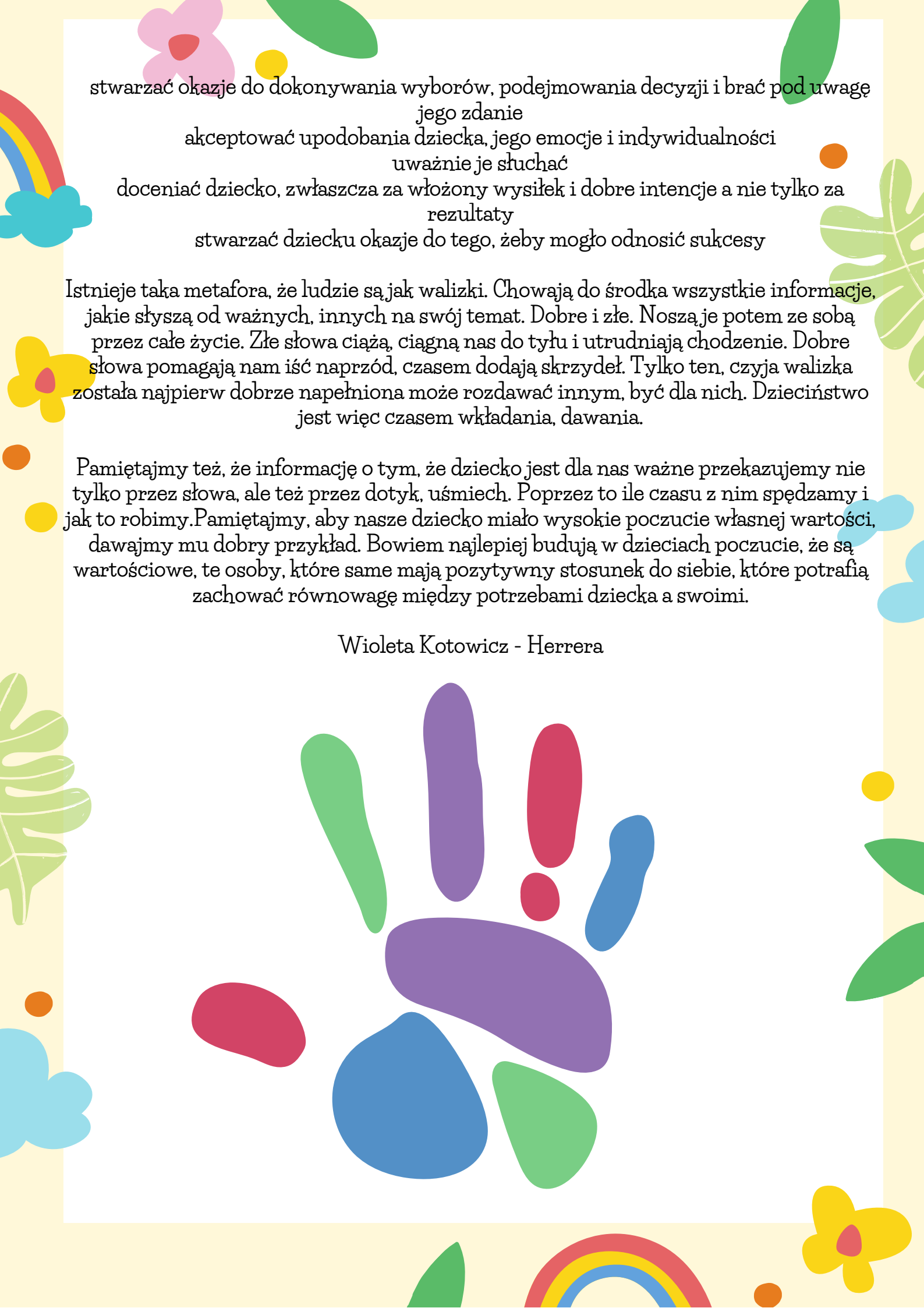
W tej chwili może niewiele wiem i umiem, ale cały czas się uczę i rozwijam.

Robię to we własnym tempie i najlepiej jak potrafię. Bez poczucia własnej wartości trudno jest się dziecku (i dorosłemu) rozwijać. Bez poczucia, że jest ważne, kochane, chciane i akceptowane i to od pierwszych chwil swojego życia.

Aby dziecko czuło się wartościowe najpierw musi być wartością dla swoich najbliższych. Żeby było pewne siebie najpierw musi zyskać pewność, że najważniejsze dla niego osoby są godne zaufania i otwarte na jego potrzeby.

Według psychologa dziecięcego Agnieszki Stein, aby pokazać dziecku, że jest akceptowane i dla nas ważne, należy:

odpowiadać na sygnały, które przekazuje nam dziecko, zaspokajać jego potrzeby, okazywać troskę
akceptować etapy rozwoju na którym znajduje się dziecko, dostosowywać wymagania i oczekiwania do możliwości dziecka

stwarzać okazje do dokonywania wyborów, podejmowania decyzji i brać pod uwagę
jego zdanie
akceptować upodobania dziecka, jego emocje i indywidualności
uważnie je słuchać
doceniać dziecko, zwłaszcza za włożony wysiłek i dobre intencje a nie tylko za
rezultaty
stwarzać dziecku okazje do tego, żeby mogło odnosić sukcesy

Istnieje taka metafora, że ludzie są jak walizki. Chowają do środka wszystkie informacje, jakie słyszą od ważnych, innych na swój temat. Dobre i złe. Noszą je potem ze sobą przez całe życie. Złe słowa ciążą, ciągną nas do tyłu i utrudniają chodzenie. Dobre słowa pomagają nam iść naprzód, czasem dodają skrzydeł. Tylko ten, czyja walizka została najpierw dobrze napełniona może rozdawać innym, być dla nich. Dzieciństwo jest więc czasem wkładania, dawania.

Pamiętajmy też, że informację o tym, że dziecko jest dla nas ważne przekazujemy nie tylko przez słowa, ale też przez dotyk, uśmiech. Poprzez to ile czasu z nim spędzamy i jak to robimy. Pamiętajmy, aby nasze dziecko miało wysokie poczucie własnej wartości, dawajmy mu dobry przykład. Bowiem najlepiej budują w dzieciach poczucie, że są wartościowe, te osoby, które same mają pozytywny stosunek do siebie, które potrafią zachować równowagę między potrzebami dziecka a swoimi.

Wioleta Kotowicz - Herrera

Rysuj po linii.

Mała motoryka – zabawy wspierające naukę pisania

Mała motoryka i duża motoryka to niezwykle ważne umiejętności, które należy wspierać już u najmłodszych dzieci. Na prawidłowy uchwyt ołówka i umiejętności pisania ma wpływ duża ilość manualnych zabaw od najmłodszych lat. Nawlekanie, wyklejanie, rysowanie i lepienie we wczesnym dzieciństwie rozwija małą motorykę, która jest odpowiedzialna za precyzję ruchów oraz sprawność palców i dłoni.

Obniżenie sprawności motoryki małej może powodować późniejsze niepowodzenia w szkole. Bardzo duża część dzieci początkowo trzyma kredki w zaciśniętej pięści i nic nie daje sobie zmienić. Dopiero stopniowo z czasem zaczynają się otwierać na współpracę.

Droży Rodzice proszę pracujcie ze swoimi pociechami, bo przede wszystkim praca nad rozwinięciem większej sprawności dłoni, czyli małej motoryki daje realne efekty.

Zastanawiacie się po co Waszym dzieciom tradycyjna nauka pisania?

Przecież w przyszłości będą pisać na klawiaturze i przesuwac palcem po tablecie i smartfonie... Otóż nic bardziej mylnego, rozwój małej motoryki i ogólnej sprawności dłoni na wpływ na całokształt rozwoju dziecka. Dziecko podczas pisania trenuje koncentrację, skupienie uwagi czy pamięć. Nauka pisania i wszelkie zabawy, zamiast wielogodzinnego patrzenia w ekran monitora czy komputera powoduje, że w dziecięcym mózgu tworzą się kolejne połączenia i jest stymulowany do pracy, nauki i rozwoju. Dlatego ten okres dziecięcy jest tak istotny, a zabawa z dzieckiem tak bardzo ważna... Poniżej podaję kilka sposobów na zabawy rozwijające małą motorykę, bo to nie tylko rysowanie czy pisanie szlaczków. Nauka naprawdę może być ciekawa i zabawna, ale pewnie część z Was doskonale o tym wie.

1. Zakładanie słomek na wykałaczki wbite w kartonik, z tym poradzą sobie nawet najmłodsze maluchy, choć zabaw wymaga precyzji i skupienia uwagi.
2. Zabawy manualne w piasku, przesypywanie, poszukiwanie różnych przedmiotów, zakopywanie. Wszelkiego rodzaju zabawy z masami plastycznymi, piaskiem kinetycznym dostarczają dziecku sensorycznych wrażeń i uwrażliwiają.
3. Przenoszenie różnych przedmiotów za pomocą szczypiec i kombinerek. Wspólne odkrywanie zawartości skrzynki narzędziowej, porównywanie, nazywanie różnych śrubek i kołków.
4. Wycinanie nożyczkami
5. Lepienie z plasteliny, robienie wałeczków
6. Zakręcanie i odkręcanie nakrętek, dopasowywanie według wielkości.
7. Układanie wzorów z zapalek
8. Przewlekanie, nawlekanie, wyszywanie itp.
9. Zabawy i twórczość w glinie. To doskonały materiał plastyczny nieco twardszy od plasteliny.
10. Nawlekanie nakrętek od butelek na wykałaczki według wzoru
11. Malowanie farbami, pędzelkiem i dłońmi
12. Wbijanie gwoździ
13. Zakładanie gumek na wbite gwoździe, przekładanie ich i zabawa kulkami, doskonała praca palców i dłoni:-)
14. Wkręcanie i wykręcanie śrubek:-)
15. Łowienie makaronowych rybek za pomocą słomek
16. Ćwiczenia zapinania i odpinania na zrobionej w domu tablicy manipulacyjnej.

autor : mgr Małgorzata Tercjak

Co potrafi grupa III

Zabawa ruchowa ze śpiewem TANIEC PRZYKLEJANIEC

Zatańczymy śmieszny taniec,
mały taniec przyklejaniec.
Teraz rączki przykleimy
i wesoło zatańczymy.

Zatańczymy śmieszny taniec,
mały taniec przyklejaniec.
Teraz łokcie przykleimy
i wesoło zatańczymy.

Zatańczymy śmieszny taniec,
mały taniec przyklejaniec.
Teraz brzuszki przykleimy
i wesoło zatańczymy.

Zatańczymy śmieszny taniec,
mały taniec przyklejaniec.
Teraz palce przykleimy
i wesoło zatańczymy.

Zatańczymy śmieszny taniec,
mały taniec przyklejaniec.
Teraz plecy przykleimy
i wesoło zatańczymy.

Piosenka z programu zdrowotnego "Mamo, tato wole wodę!"

1. Gdy biegnę drogą w nieznane
Zabieram Tatę i Mamę.
W plecaku wody mam łyk,
Bo szczyty zdobywać będę dziś.

2. Mijamy górskie strumyki,
Rzucamy do nich kamyczki
I szumi zielony bór,
Czujemy jak płynie siła z gór.

Ref1: Mamo, Tato wole wodę
Źródła słysząc szum Chórek: plum, plum,
I drzewa tańczą a ja z nimi
Radośnie bawię się tu.

3. A gdy na szczycie staniemy
Radośnie się zaśmiejemy
Za Zdrojkiem dalej chcę biec
Bo gdy pijesz wodę -- tak już jest.

Ref1: Mamo, Tato wole wodę
Źródła słysząc szum Chórek: plum, plum, plum,
I drzewa tańczą a ja z nimi
Radośnie bawię się tu.

Ref2: Mamo, Tato wole wodę,
Orzeźwia każdy łyk
Kiedy chmurki płyną ponad głową
Wesoło bawię się dziś.

Mamo, Tato wole wodę (4x)
Ref1: Mamo, Tato wole wodę
Źródła słysząc szum Chórek: plum, plum, plum,
I drzewa tańczą a ja z nimi
Radośnie bawię się tu.

Ref2: Mamo, Tato wole wodę,
Orzeźwia każdy łyk
Kiedy chmurki płyną ponad głową
Wesoło bawię się dziś.

Podziękowania

DYREKTOR PRZEDSZKOLA ORAZ
RADA PEDAGOGICZNA
SERDECZNIE DZIĘKUJĄ
RODZICOM ZA AKTYWNY
UDZIAŁ W ŻYCIU PRZEDSZKOLA
W ROKU SZKOLNYM 2021/2022

Dzieci i Panie z grupy I serdecznie dziękują:

Pani Elżbiecie T. za przeprowadzenie zajęć z serii „Zawody naszych rodziców-pielęgniarka”

Pani Paulinie R. za przeczytanie dzieciom opowiadania o marchewce Marcie

Pani Edycie S. za przeprowadzenie zabaw ruchowych z elementami integracji sensorycznej.

Pani Oldze R. za zajęcia z dogoterapii

Panie z grupy II

Dziękujemy naszej trójce grupowej za pomoc i organizację upominków dla dzieci z okazji Dnia Dziecka, a także wszystkim rodzicom naszej grupy za całoroczną współpracę.

Panie z grupy V

Serdecznie dziękujemy rodzicom za trzy lata wspólnych zabaw, za aktywny udział w życiu grupy, za udział w konkursach, akcjach organizowanych na terenie placówki, za sponsoring i darowizny, za wsparcie wychowawców w codziennych działaniach, za udział w zajęciach jako eksperci, za pomoc organizacji uroczystości grupowych, dziękujemy grupowej radzie rodziców, którzy organizowali upominki naszym dzieciom

Panie z grupy III

WSZYSTKIM RODZICOM I OPIKUNOM za zaangażowanie, znakomitą atmosferę wspólnych działań na rzecz naszego przedszkola w roku szkolnym 2021/2022 oraz za wspomaganie w organizacji życia naszej placówki, za każde miłe słowo, wspólne rozmowy, uśmiech, życzliwość i wsparcie kierujemy gorące podziękowania

ZABAWY SENSOPLASTYCZNE

Zabawy sensoryczne mają za zadanie dostarczać różnorodnych bodźców do rozwoju zmysłów malucha i poszerzać świat jego doznań. Nie potrzeba do nich skomplikowanych zabawek, można wykorzystać przedmioty codziennego użytku i produkty spożywcze, które znajdują się w każdym domu.

Zabawy z piaskiem

Najważniejszym narzędziem w czasie tej zabawy są dziecięce rączki. To one przesypują, ugniatają i przesiewają piasek. Gotowe budowle można ozdobić kamykami, muszelkami, listkami. Żeby babki się udawały (i sprzątania było mało), będzie potrzebny piasek kinetyczny. Jest zawsze wilgotny, świetnie się klei i nie rozsypuje. Można kupić go w sklepie lub zrobić samemu, to tylko dwa składniki!

Piasek kinetyczny:

mąka kukurydziana (tyle, ile potrzebujecie piasku),
olej spożywczy,
barwnik spożywczy (opcjonalnie).

Do mąki stopniowo dodajemy olej. Mieszymy do uzyskania odpowiedniej konsystencji.

Kolorowe woreczki

Każdy może zostać czarodziejem, a przy okazji przekonać się, jak powstają barwy. Do zabawy potrzebnych będzie kilka plastikowych woreczków z zamknięciem strunowym i farby w kolorach podstawowych: żółtym, niebieskim i czerwonym. Do każdego woreczka wlewamy po odrobinie farby w dwóch kolorach w taki sposób, żeby kleksy znajdowały się w przeciwległych rogach, i szczelnie zamykamy. Maluch ugniatając woreczek miesza barwy i na jego oczach dzieją się prawdziwe czary-mary. Zabawa pokazuje związki przyczynowo-skutkowe, a przy okazji pozwala ćwiczyć mięśnie dłoni i koordynację ręka - oko.

Ścieżka sensoryczna

To zabawa dla bosych stóp. Na podłodze przygotowujemy trasę składającą się z powierzchni o różnych właściwościach. Mogą to być kawałki tkanin - wełna, jedwab, futerko, płótno, papiery - ścinki gazet, grubszy karton, bibuła, tacki wypełnione cienką warstwą kaszy albo ryżu. Spacerowanie taką ścieżką rozwija nie tylko zmysł dotyku. Dzięki kolorom stymulowany jest też wzrok, a wydające różne dźwięki faktury pobudzają słuch.